

LEENUNO P MARIK

Het laatste congres van Katholiek Onderwijs Vlaanderen lanceerde een pedagogie van de HOOP. Hoop die doet LEREN. Leeftocht sluit daarbij aan.

Hoop is een grondhouding. Een krachtige motor. Een zaadje diep in ons geplant. Zomaar cadeau gekregen. Zonder water en meststof kan het evenwel niet. Je moet het voeden. Wacht dan geduldig tot het ontkiemt en vanzelf groeit, terwijl je 'slaapt'.

Hoop is vertrouwen in jezelf, in je medemensen, in de wereld, in God, in toekomst. Hand in hand gaat ze met geloof en liefde. Een wonder dat zelfs God verbaast.

Hoop verbindt, ze werkt aanstekelijk. Ze is bron van vergeving, basis van veerkracht en draagkracht. Ze doet je lachen, uitkijken, liefhebben, scheppen, herbeginnen en volhouden. Ze tilt je op tot ongekende hoogten.

In dit startnummer vind je enkele krachtige teksten en beelden. In de tien maandnummers mag je voorbeelden verwachten van mensen van vroeger en nu die – in Gods naam – getuigen over de hoop die hen bezielt en hen concrete stappen doet zetten.

God heeft immers geen andere handen dan die van mensen, ook de onze.

Handen vol hoop.

Handen vol HOOP

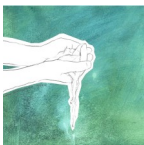
januari

start

februari

september

maart

oktober

april

november

mei

december

juni

Hoop is het zaad
waaruit de wereld van morgen groeit.

Leeftocht geeft je er **handen vol** van.

Het **zaad** ontkiemt en gedijt
als je het voedt met
*duurzaamheid, gastvrijheid, generositeit,
kwetsbaarheid en belofte, rechtvaardigheid,
uniciteit in verbondenheid, verbeelding ...*

Zo komt
het hart van onderwijs
tot bloei:
de levenslange *vorming*
van onze leerlingen en van onszelf.
We doen dat in *dialogoog*
met elkaar en met de wereld.
De hoopvolle boodschap
van Jezus is onze gps.

Kan ik jou vertrouwen?
Zullen we herbeginnen?
Wil je voor mij zorgen?
Zijn we verbindend?
Mogen we ernaar uitkijken?
Gaan we erom lachen?
Blijven we beminnen?
Vergeef je mij?
Mag het ons overstijgen?
Kunnen we verder scheppen?
En zullen we dat volhouden?

Ik durf het hopen!

Peter

Bij de cover:

Handen vol hoop, als een zaaier onbezonnen hoop uitzaaien en geloven dat de aarde zijn werk zal doen.

In een droom liep ik
een winkel binnen.

Achter de toonbank stond
een engel.

Ik vroeg hem:
“Wat verkoopt u hier?”

“Alles wat u maar wilt”,
zei de engel.

“O”, zei ik, “echt waar?
Ik wil graag vrede op aarde,
gezondheid en een veilige thuis,
vrijheid en respect
voor iedereen.”

“Wacht even”, zei de engel,
“U begreep me verkeerd.
Wij verkopen hier geen vruchten,
Alleen maar zaden
die u zelf kunt zaaien.”

Leeftocht 2019-2020 – 10 maanden lang “Handen vol hoop”

Hopen is ...	Inspirerende figuren	Inspirerende gedachten
vertrouwen	De zaaier	Geloven is erop vertrouwen dat datgene wat je verhoopt, waar is. <i>Fons Janssen</i> Hoop sterft nooit. <i>Bleri Lleshi</i>
herbeginnen	Jezus wij allemaal	Elk begin wordt gekenmerkt door hoop, verwachting en belofte. <i>Erik Stynen</i> Hoop herbegint niet in het groot. Hoop herbegint in het klein. <i>Johan Bonny</i> De hopende mens die op de drempel staat, ruikt de frisse morgenlucht, vol van nieuwe kansen. <i>Hans van Munster</i>
verzorgen	De barmhartige Samaritaan pater Damiaan	Waar mensen elkaar in ‘t leven dragen, begint nieuwe hoop te dagen. <i>Carlos Desoete</i>
verbinden	De leerlingen van Jezus vzw Boven de wolken	Hopen is een wijze van voelen, denken én doen. Het is een manier van verbonden te zijn met zichzelf en de wereld. <i>Anne Vandenhoeck</i>
uitkijken	Maria Moeders	Verlangend naar iets uitkijken is mooi. Dan leeft iets in je gedachten wat nog komen moet en dat is boeiender dan wat er al is. <i>Toon Hermans</i>
lachen	Myriam & David Desmond Tutu	Humor is als een signaal van hoop. <i>Stefan Van Istendael</i> Alleen de hoop schenkt de glimlach. <i>Paus Franciscus</i>
liefhebben	De vrienden van de lamme Mohamed El Bachiri	Liefde is troost in droefheid, stilte in tumult, rust in onrust, hoop in wanhoop. <i>Henry Drummond</i>
vergeven	De overspelige vrouw Jan De Cock	Vergeving is de hoop op een beter verleden loslaten. <i>Gerald G. Jampolsky</i>
overstijgen	De ongelovige Thomas Malala Yousafzai	Waarover gaat Pasen? Over dood en leven. En over het dunne lijntje van de hoop. <i>Johan Bonny</i> Wandelen in een zee van paasbloemen, is drijven tussen herinnering en hoop. <i>Guido Verhaeghe</i>
scheppen	God als Schepper Le Corbusier	Als hoop een geur had, rook zij naar de lente, de regen, naar iets nieuws en vol levenskracht. <i>Jennifer Rush</i> Zaa hoop: zaai de olie van de hoop, zaai het parfum van de hoop en niet de azijn van de bitterheid en van wanhoop. <i>Paus Franciscus</i>
volhouden	Mozes De zeven monniken van Tibéhirine	Hoop doet het leven volhouden, voet bij stuk houden. Zo ondergaat een mens zijn geschiedenis niet als een noodlot, maar als een uitnodiging tot voortgaan. <i>Hans van Munster</i>

Jaargang 35

Startnummer

v.u. Lieven Boeve,
Katholiek Onderwijs Vlaanderen.

Leeftocht

Proviand voor onderweg
Een verademing voor onderwijsmensen
Maandelijkse inspiratiebron
in de rubriek Leeftocht van
www.katholiekonderwijs.vlaanderen
Impressies zijn welkom op
identiteit_kwaliteit@katholiekonderwijs.vlaanderen

Het kleine meisje hoop

Het geloof waar ik het meest van hou,
zegt God, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet ...
Ook liefde verwondert me niet, zegt God ...
Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.
Daar ben ik van ondersteboven.
Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat
en ze geloven dat het morgen allemaal omslaat.
Wat een wonder is er niet voor nodig
dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren,
maar met voorzichtige gebaren in hun hand en in hun hart bewaren,
een vlammetje dat keer op keer weer
wankelt en dreigt neer te slaan, maar altijd weer weet op te staan,
en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.
Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden
haar bij de hand, die wijzen de weg.
Maar daarvan heb ik meer verstand, zegt God,
ik zeg: het is dat kleine meisje hoop dat al wat tussen mensen leeft
hun heen en weer geloop, licht en richting geeft.
Want het is dat kleine meisje hoop
— je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is —
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.
Het geloof, zegt God, waar ik het meest van hou,
de liefde waar ik het meest van hou, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet.
Liefde, dat is geen wonder.
Maar de hoop, dat is haast niet te geloven.
Ikzelf, zegt God, ik ben ervan ondersteboven.

Charles Péguy, vertaald door Frans Van Bladel s.j. - [Lees de volledige tekst online.](#)

De weg van de hoop

Diep in onszelf dragen we hoop:
als dat niet het geval is,
is er geen hoop.
Hoop is de kwaliteit van de ziel
en hangt niet af
van wat er in de wereld gebeurt.

Hoop is niet te voorspellen
of vooruit te zien.
Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.

Hoop
in deze diepe krachtige betekenis
is niet het zelfde als vreugde
omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.

Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.
Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin overtuiging
dat iets goed zal aflopen.
Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop,
het resultaat.

Václav Havel (1936-2011)

Tsjechisch schrijver en politicus.

Vanwege zijn politieke overtuigingen zat hij jarenlang gevangen onder
het communistisch regime in Tsjecho-Slowakije.

Hij was de laatste president van Tsjecho-Slowakije en de eerste van
Tsjechië.

Leeflicht

Jaargang 35

Startnummer

Hoopvol wachten

Ik geloof dat we moeten leren wachten,
zoals we ook moeten leren scheppen.

We moeten geduldig
de graankorrels zaaien,
de aarde waarin ze gezaaid zijn,
koppig blijven water geven en de
planten verder hun eigen tijd gunnen ...

We kunnen hen water geven,
geduldig, elke dag, met begrip,
met nederigheid, maar ook met liefde.
Er is geen reden om ongeduldig te zijn,
als er maar goed wordt gezaaid en bevoeid ...

Het is een wachten dat zin heeft
omdat het gevoed wordt
door hoop en niet door wanhoop,
door vertrouwen
en niet door hopeloosheid,
door nederigheid
tegenover de tijd van deze wereld
en niet door vrees.

Dat wachten leidt niet tot verveling,
maar zit vol spanning.
Een dergelijke verwachting is
meer dan alleen maar wachten.

Het is het leven: het leven als een vreugdevolle deelname
aan het wonder van het Bestaan.

naar Vaclav Havel (1936-2011)

Terwijl de mens slaapt ...

Jezus zei tegen de mensen:

“Gods nieuwe wereld lijkt op een man
die zaad gestrooid heeft op het land.

Die man gaat slapen en staat weer op.

Elke dag opnieuw. Intussen groeit het zaad in de grond, en
het wordt koren.

Hoe dat gebeurt, weet die man niet.

Het is de aarde zelf die het laat groeien. Van de eerste
groene puntjes tot het koren vol graankorrels. Zodra het
koren rijp is, snijdt de man het af. Want dan is de tijd van de
oogst gekomen.” *Marcus 4, 26-29* (vertaling: Bijbel in
gewone taal)

De onderwijsmens doet hetzelfde.

Rustig, vastberaden en met brede gebaren
strooit hij – met volle handen – de korrels van zijn kennis en
kunde uit.

Hij vertrouwt op de kiemkracht van het zaad en op de
Schepper van alle leven.

Hij biedt gul aan wat hij heeft en wie hij is.

En geeft het uit handen:

hij hoopt op een rijke oogst.

Goede God, help ons
vertrouwvol en geduldig te zaaien en
te geloven in de vruchtbaarheid van de bodem en de
kiemkracht van het zaad.

Rust ons toe met uw wijsheid en gulheid.

Maak van ons mensen die zoeken
naar het Geheim van het leven,
naar het wonder van het Bestaan.

Help ons te delen van onze binnenkant,
in dialoog met elkaar.

Help ons te geloven in uw visioen
van een nieuwe wereld.

Doe uw belofte gestand en wees ons nabij.

Wij bieden U onze handen aan.

Handen vol hoop. Amen.